

‘కవిగౌర్వాల్య ప్రీతిత్వము చెందులు’

తొహి మాం కీస్తు నాథ

దయుచూడ రావే....

నష్టింబర్ 5, 1803 - నష్టింబర్ 5, 2003

పురుషోత్తము చౌధరి గారి 200 సంవత్సరముల జన్మదిన (5-9-1803) సందర్భమున, ఆయన జీవితములోని కొన్ని సంఘటలను గురించి మనము తెలుసుకుండాము.

పూర్వికుల చరిత్ర : 1798వ సంవత్సరమున శ్రీ రాజు జగుతి దేవగారు పర్మాకిమిడి జమీందారుగా నుండిరి. ఆ కాలములో కూర్చునాథ చౌధరి గారు చాలా సుప్రసిద్ధులు. వీరు వేదపారాయణం చేయులో చాలా ప్రవీణుడు. పర్మాకిమిడి ఆస్తాన కవిగానుండిరి. ఆ కాలములో చౌధరిగారి వంశము మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందింది. కుర్చునాథ చౌధరిగారి పూర్వికులు పశ్చిమ బెంగాల్కు చెందినవారు. రెండు, మూడు తరాలకు ముందు బెంగాల్ నుండి ఉత్తరకు తరలి వచ్చి పర్మాకిమిడి ప్రాంతాన స్థిరపడిన బెంగాల్ బ్రాహ్మణులు మరియు బహు నిష్ఠ కలిగిన అగ్రజాతీయులు. అనాడు వీరికి పరిసర ప్రాంతముల యందు చాలా గారవ ప్రతిష్ఠలు కలిగి ఉండెను. ఈ ‘చౌధరి’ కుటుంబము వైదికవృత్తి, కరణవత్తిచే జీవించేవారు. ‘చౌధరి’ అను పదమునకు నాలుగు గ్రామముల మీద అభికారికి యిస్తున్నించిన బిరుదు. చతుర్భేద (నాలుగు వేదములు) పారాయణలకు కూడా ఈ బిరుదు వర్తిస్తుంది.

జననం : 1803 నెష్టింబర్ 5 తేదీన గంజాం జిల్లా, తెంబూరు మరూ, మదనాపుర గ్రామమున, కుర్చునాథ చౌధరి గారి భార్య అయిన సుభద్రాదేవి చౌధరాణి మగబిడ్డను ప్రసవించింది. జాతక ప్రకారము ఆ బిడ్డకు ‘పురుషోత్త’ ముడని వేరు పెట్టినారు. దినదినము బాల బాస్కురునివలె

వెలుగుచు వచ్చేను.

విద్యాభ్యాసము : 7వ యేట అక్షరాభ్యాసము చేసినారు. పారశాలలో, ఇటు ఇంటి వద్ద తండ్రి చేత చిన్న చిన్న శ్లోకాలు ఎన్నో పురుషోత్తముడు నేర్చుకొనును. చిన్ననాటి నుండి అన్ని విషయములలో ప్రవీణుడు. బ్రాహ్మణ ఆచార

- సి. సరోజినీ చంద్రశేఖర

వేదవైద్యుడని ప్రభుత్విగాంచెను. నిత్యము పూజలో ఉండేవాడు. భుజముల మీద శంకు చక్రాలను కాల్పించుకొని గురోవదేశములు తప్పక పారించేవాడు. మంచి దేహాయి, దానికి తగినట్టు వట్టు బట్టలు భరించి దారిన పోవుచున్నవ్వాడు వ్రజలు ఆయనకు నమస్కరించేవారు. నడకలో రాజలీవి కనబడేది. ఈయన మాటలు వినుటకు వ్రజలు గుమికూడేవారు. ఆస్తానకవిగా పురుషోత్తముడు కూడా కొంత కాలము పనిచేసేను.

వివాహము : తన మేనమామగారైన రఘు నాథపాల్ మహంతిగారి కుమార్తె అయిన రాధామణి దేవితో తన 20వ యేట వివాహము, జరిగింది. వీరి వివాహమైన కొన్ని దినముల తరువాత తండ్రిగారైన కూర్చునాథ చౌధరి మరణించారు. తండ్రి తదనంతరం ఈ కవి హైందవ గ్రంథ రచనలను చేయడం ప్రారంభించాడు. కొన్ని కీర్తనలు కూడా రచించాడు.

గ్రంథముల పరిశీలన : భక్తి, వైరాగ్య, జ్ఞానకర్మ రాజయోగి కాగల సాదనములన్నిటిలోను శిక్షణపొందెను. “రాజహస్తరాజము” అను వేదాంత గ్రంథము నొసంగి అందలి భావములలో దిక్క పరించెను. ఆత్మ యొక్క నిత్యత్వమును, జీవాత్మ పరమాత్మల వైరాగ్య పరసిద్ధాంతాన్ని సంధ్యరుని ద్వారా సాధించవలననియు, అట్టి సాధనలేనిచో ముక్కి సౌఫల్యత సిద్ధించదనియు ఆ వేదాంత గ్రంథము యొక్క సారాంశము. ఈ విధంగా తరచు వేదాంత గ్రంథములు సేకరించి

**ఆంధ్రకైస్తవ
వితామహాత్ము
మహాకవి,
కీర్తనాకారుడు**

ప్రకారముగా ఏడవ యేట ఉపనయనము చేసిని. మంత్రాలు, జపాలు అన్నియు శ్రద్ధ తో నేర్చుకొన్నాడు. బాల్యము నుండి పురుషోత్తముడు మతనిష్పగలవాడు.

మతనిష్పగలవాడు : తన తండ్రివలె కుమారుడు కూడా మంచి వేరు తెచ్చుకొనెను. చక్కని స్వరము కలిగి, తన గాన మాధుర్యము వలన ప్రతివారి హృదయాన్ని ఆకట్టుకొనెను. వైవభక్తి, పారాయణము, వేదాంతాన్ని తండ్రి ఎల్లప్పుడు బోధించేవాడు. తల్లిగారైన సుభద్రాదేవి తన కుమారున్ని మహామత బోధకుడు కావాలని మనసార దీవించేది. అతని తల్లి వాక్కు నెరవేరింది.

